

บทพล็อตเรื่องหนังสือ Umay + Money Fitness Season 2

หัวข้อ ใช้เงินยังไง...ให้อยู่เป็น

ชื่อเรื่อง :

สมาชิก

- 1.นาย ชำนาญ ศรีสมุทร 60020812
- 2.นางสาว ลักษณะพร วิเศษโชค 60020873
- 3.นาย คมกฤษ สีตมาต 60020792
- 4.นางสาว นันทน์ภัส บัวคลี 60060083

ชั้นปีที่ 4 ภาควิชานิเทศนิเทศศาสตร์ และ ศิลปกรรมสาขากราฟฟิกอาร์ตและกราฟฟิคมีเดีย มหาวิทยาลัยบูรพา

โครงเรื่อง

เกริ่นเปิดเรื่อง

“ตายไปก็ไม่ได้ใช้เงิน.....” คำจำกัดความที่ใครหลายคนพูดกัน กับมุมมองในโลกหลังความตายที่ถ่ายทอดผ่านตัวละคร “อากง” ตาแก่ที่ตายไปแล้ว แล้วมาค้นพบความจริงว่า.... “โลกแม่ง....ไม่เหมือนที่คุยกันไว้เนี่ยหว่า”

เนื้อหาแก่นของเรื่อง

“กุสลา ธมฺมา....” มีวิญญาณตนหนึ่ง นั่งแคะขี้มูกอยู่หน้างานศพของตนเอง คอยมองดูแขกที่มาร่วมงาน พร้อมทั้งคิดในใจว่า “ใครบอกอ้าวระ ว่าตายไปไม่ต้องใช้เงิน” ภาพตัดไปที่บรรยากาศงานศพที่หรูหรา มีอาหารจัดเลี้ยงมากมาย และคนของบริษัทจัดงานศพมาทวงค่าใช้จ่ายในการจัดงาน แต่ก็พบว่าลูกหลานไม่มีเงินจ่าย โดยภาพเหล่านั้นก็อยู่ในสายตาของอากงตลอด โดยในต่อมาสักพัก ก็มีมทูตมาสะกิดอากงพร้อมถามว่า “ถึงเวลาละ....จะไปได้ยัง” อากงเลยตอบว่า “ไปดิ รอไรอะ” ยมทูตจึงถามกลับไปว่า “ไหนตั้งค์อะ” อากงเลยหยิบเหรียญบาทจากในปากส่งให้ยมทูต แล้วพูดว่า “มีแค่นี้” นั่นทำให้ยมทูตทำหน้าเหม็นเบื่อพร้อมบอกกับอากงว่า “งั้นให้อยู่ที่นี่ไปก่อนละกัน ทำให้ในช่วงต่อมาอากงจึงต้องเดินเร่ร่อนอยู่บนถนนในสภาพหิวโซ พร้อมบ่นออกมาว่า “เมื่อไรพวกสื่อจะส่งข่าวมาให้อ้าวสักที อ้าวหิว” ซึ่งในขณะเดียวกันนั้น ที่ลูกหลานแต่ละคนกำลังทำกิจกรรมของตนเองอยู่ ลูกกำลังเล่นหอย หลานกำลังซ้อปบี้เสื้อผ้าจากเน็ต ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ไม่มีการวางแผนการเงิน นั่นทำให้มีบิลทวงหนี้วางอยู่เต็มกล่องไปรษณีย์หน้าบ้าน ภาพตัดกลับมาที่อากงอีกครั้ง ที่ตอนนี้กำลังอยู่หน้าร้านข้าว

และพยายามที่จะสั่งข้าว แต่สิ่งทำไรแม่ค้าก็ไม่ได้ยิน จนอากงเริ่มโมโห แต่ก็เริ่มคิดได้ว่า “อ้าว ตายไปแล้วนี่หว่า” พร้อมกับนึกขึ้นได้ว่า “วันนี้คือวันเซ่งเม้ง อ้าวไปหาข้าวกินที่ฮวงซุ้ยก็ได้ ” อากงจึงเดินไปสุสาน เพื่อไปดูฮวงซุ้ยของตนเองว่ามีของกินไหม แต่พอไปถึงกลับพบแต่ความว่างเปล่า จึงเหลือบตาไปมองฮวงซุ้ยข้างๆ แล้วพบว่ามิชของกินเต็มไปหมด จึงได้แอบหยิบขึ้นมากิน แต่โชคร้ายเจ้าของฮวงซุ้ยดันกลับมาเห็นแล้วด่าอากงพร้อมทั้งวิ่งไล่ตีอากงขอหาแอบขโมยของ เช่น ซึ่งเป็นเวลาเดียวกับที่บ้านของอากงที่เหล่าลูกหลานกำลังรอทนายของตระกูล เพื่อมาเปิดพินัยกรรม ทุกคนต่างตื่นตื่นและลุ้นมาก เพราะต้องการนำเงินมรดกที่ได้มานั้นไปใช้หนี้สินที่ตนสร้างไว้ แต่ผลปรากฏว่าพอเปิดตู้เซฟสิ่งที่ได้กลับพังทลาย เพราะแทนที่มันจะเป็นเงินกับเป็นโพยห่วยและใบแจ้งหนี้เพิ่มแทน ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นผลมาจากที่อากงเองก็ไม่ได้มีการวางแผนการเงิน ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย จนเป็นหนี้สินติดมา นั่นทำให้ลูกหลานรู้สึกโกรธมากจึงได้นำรูปของอากงไปปล่อยไว้ที่ศาลเจ้า เพื่อทิ้งและต่อว่าอากงที่ตายแล้วยังเป็นภาระอีก แต่ในระหว่างนั้น หลวงจีนที่กำลังกวาดศาลเจ้าอยู่เห็นเข้าจึงมาถามว่า “โยม มาทำอะไรกันที่นี่” เหล่าลูกหลานเลยฟ้องหลวงจีนถึงเรื่องทั้งหมดว่าตนเองไม่ได้รับมรดก แถมยังเป็นหนี้เพิ่มจากอากงอีกด้วย หลังจากหลวงจีนได้ฟังแล้ว จึงได้ให้คำสอนต่างๆ แทนที่จะเป็นการเทศนาทั่วไปแต่เป็นการสอนเรื่องการใช้เงินและการออมแก่คนเหล่านั้น พอทุกคนได้ฟังจนจบก็พูดพร้อมกันว่า “สาธุ” พร้อมๆ กับเสีง ตึงงงงงงง(เสีงระฆัง) ที่ดังขึ้นมา นั่นทำให้ในเวลาต่อมาก็ได้แสดงถึงพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปของลูกหลานที่คิดได้ หันมาทำมาหากินกันมากขึ้น ซึ่งนั่นส่งผลให้ในฉากสุดท้าย ก็จะแสดงให้เห็นถึงความเป็นอยู่ของอากงที่ดีขึ้น จากการที่วันเซ่งเม้งลูกหลานนำของมาเซ่นมากมาย พร้อมกับใบหน้าที่มีความสุข ซึ่งในตอนสุดท้าย ก็มีมมพูดคนเดินมาข้างๆ พร้อมสะกิดอากง อีกครั้ง พร้อมพูดว่า “อะ แล้วที่นี่ ไปได้ยัง”